

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vanden daet van eenen goeden wille, ende vande oeffeninghe vande vijf wonden om de heele Kercke te voeden. Dat XXI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vanden daet van eenen goeden wille, ende vande
oeffeninghe vande vijf wonden om de heele
Kercke te voeden.

DAT XXI. CAPITTEL.

Op de Sondagh Lætare, alsse wederom be-
gheerde vanden Heere onderwesen te wor-
den/waer in datse haer r' sijnder eeren loffelijc-
ste soude moghen oeffenen. De Heere heeft
gheseyt: Bzenghtse tot my die ghy ouer seuen
daghen verciert hebt met het circaet van mijn
leuen/want sy sullē met my eten. Waer op sy:
Hoe sal ick dat te weghe bzenghen? Sekerlijcs
hoe wel dat ick onweerdigh ben/coste ick tot v
mijnen Heere inbzenghen alle de mensche met
de welke ghy v gheweerdigh v wellusten te
hebben/ ick soude gheerne van nu af / tot den
dagh des oordeels toe/berboets de wereltd om
loopen / ende elck van henlieden (inde welke
ghy o soeticheydt misjnder sielen gheweerdigh
v wellusten te hebben) op mijn armen nēme
de dien v presenteren : op dat ick ommer v soo
eenighsins soude moghen voldoen de ommer-
lijcke begheerten vande soeticheydt utwer Gods
delijcker liefde. Daer-en-bouen waert moge-
lijck/ ick soude mijn herte willen deplen in soo
veel stucken alser menschen leuen : op dat ick
daer door aen elck een soude moghen medede-
len den goeden wille: om v ghehoorzacim te zyn
na het beste behaghen van v Goddelijc herte.
Waer op de Heere : Sulcke v aengename ende
in alles volcomen wille die ghenoecht my.
Ende terstondt heeftse ghesien dat de heele
Kercke die wonderlijck verciert was / stondt
als

De daet
van eenē
goeden
vville.

als gepresenteert vooz den Heere. Ende de Heere heeft gheseyt: Dese menighe sult ghy heden bliuen. Ende sy is ter stonnds dooz ingheuen Gods gheballen aen de voeten des Heeren/ ende sy custe de wonde vanden sincker doet des Heeren/ tot een versoeninghe vooz alle de sonden die vande heele Kercke opt dooz gepes sen/ begheerten/ oft berkeerde wille ghedaen zyn: bidde den Heere dat hy haer wilde geuen de weerdighe versoeninghe/ waer dooz hy alle de sonden des wereltds ghesuyuert heeft/ tot waerachtighe versoeninge. Ende siet soo werdt ter stondt aen de siele gegeuen de daet vant ghebedt/ inde gelijkenisse van een voot/ het welk sy ter stondt aen den Heere ghegeuet heeft dooz danckbaerheyt. Maer de Heere dat minnelijk ontfanghende / syn ooghen opwaerts slaende/ ende Godt den Vader deuotelijk danckende/ heeft het ghebenedydt. Ende daer na heeft hyt haer wederom ghegeuen ont dat die dat wtreyken soude aen alle de Kercke. Daer na cussende de wonden vanden rechter doet des Heeren/ tot een verbullinghe van alle dat de heele Kercke versuynt heeft/ inde oeffeninghe van profijtelijke ghepersen/ ende goede begheerten/ ende heylighe wille / batse den Heere dat hy soude schencke aen de heele Kercke de weerdighe verbullinghe/ waer dooz hy alle de schult vant menschelech gheslachte betaelt heeft / tot verbullinghe van hun onachtsaenheyt. Daer na cussende de wonden vanden sincker handt met de alderdenoetste meyninghe tot verbeteringhe van alle de sonden die de wereltd ghedaen heeft / met woorden / ende wercken / badt sy wederom den Heere dat hy sen de Kercke soude gheuen die weerdighe

Een ghe
vruchtig
oeffenin
ge tot de
vijf von
den om
die heele
Kercke te
voeden

verbeteringhe / waer dooz hy alle de sonden
 van onse woorden / en wercken versoent heeft
 tot een waerachtighe verbeteringhe. Daer na
 oock cussende de wonde vande rechter handt
 des Heere / tot verbullinge van alle de onacht-
 saemheden vande heele Kercke diese ghedaen
 heeft met achterlaten van profytelycke woor-
 den ende goede wercken : heeft sy den Heere ge-
 beden / dat hy hem soude gheweerdighen syn
 weerdichste volmaectheyt te schencken / tot
 boldoeninghe vande heele Kercke. Ende soose
 tot elck van dese H. wonden een broot ontfan-
 ghen hadde / ende dat den Heere ghepresentert
 hadde / soo heeft de Heere welckens dat ghebe-
 nedicht hebbende / haer wederom gegenen om
 aen de Kercke wt te repcken. Ten lesten isse
 ghecomen tot de wonde der liefden vande sijde
 Jesu Christi / ende die met het grondighste van
 haerder herte / cussende vatte den Heere dat hy
 dooz de ouerbloedicheyt van sijn Goddelijcke
 goedertierenheyt / na weerdighe beternisse vooz
 de sonden ende ghenoeghsamen boldoeninge der
 besuytelijckheden nu oock hem soude ghe-
 weerdighen sy te boeghen tot een ophoopinge
 der ewigher glorie aen de bruyt sijn H. Kercke
 alle de verdiensten van sijn heyligh leue / waer
 mede hy in sijn seluen alderweerdelijcke blinct
 inde tegenwoordicheyt van Godt den Vader.
 Het welck alse met verheughen vercreghen
 hadde vande goedertierenste miltheyt Godts /
 soo heeftse dat wtghereyekt vooz het vijfde
 broodt / ghelijckmen plochte aen de edele Hee-
 ren / die nu met verscheden spissen ouerbloe-
 digh verlaeydt zijn confituren / appelen oft an-
 der leckere dingen / alleenlijck om den appetijt
 te verwecken / vooz te stellen. Ende sy heeftse
 ghes

gheſeyt tot den Heere: O mynen Heere wat ge-
 weerdicht ghy b nu my te gheuen booz de liſ-
 kens daer men af leeft heden int Euangelie: op
 dat ick die mochte b huyt de Kercke boozſtel-
 len: De Heere antwoorde: De heylighe beſe-
 ninghe van alle de litmaten van mijn onbe-
 bleekt lichaem die ſchencke ic b om aen haer
 die wt te repcken booz alle de onachtſaemhe-
 de / waer dooz sy berſuyt heeft met alle haer
 crachten ende ſinnen haers lichaems my te
 dienen / ende daer by de oefſeninghe van mijn
 edelſte ſiele booz alle de onachtſaemheyt / waer
 dooz sy berſuyt heeft my ſonder ophouwe te
 louen ende te dancken booz ele weldaet. Ende
 booz dat bouen gheſeyt is / hoe dat de Heere de
 hzooden nemende Godt den Vader bedantte /
 heeftſe verſtaen: dat als yemandt tot Godts
 eere eenigh werck ten eynde brenghet / hoe cleyn
 dat het oock zy / al en laſe hy maer eenen Pater
 noſter oft Aue Maria, oft eenigh ander ghebedt
 oft Psalm van wegghen oft booz de ſalicheydt
 bande heele heylighe Kerck / den Sone Godts
 die ontfanght dat terſtondt als ſeer aenghe-
 naem booz een brycht van ſyn volmaeckſte
 menſcheyt / ende hy bedaucht daer booz Gods
 ſynen Vader / ende hy ghebenedydt het / ende
 booz de benedictie dat vermenichfuldicht zyn-
 de / repcht hy dat wt aen de heele Kercke / tot
 boozderinghe bande ewighe ſaligheyt. Elck
 een oock ſal moghen leſen deſe welte byſ Pater
 noſters ter eeren bande ſoetbloepende wonder
 des Heeren / ende biddende / ſo elck van die / opt
 deuotelyckſte cuſſen / ghelyck gheſeyt is / tot
 verſoeninghe van alle de ſonden bande heele
 Kercke / eude oock tot boldoeninghe van alle
 haer berſuytelijckheden / ende ſoo magh hy

Hoe dat
 de vrucke
 vande
 menſch-
 vvoordin-
 ge Chriſti
 door ons
 vermeer-
 dert vord

booz
 vord
 vord
 vord
 vord
 vord

booz
 vord
 vord
 vord
 vord

betrouwen dat hy ooc dooz de barmherticheyt
Godts diergheliche vruchten sal ontfanghen.

Hoe datmen de litmaten des Heeren sal groeten,
hem offerende alle ons voorspoet ende regen-
spoet, ende hoe datmen in plaetse van het spij-
gigh verwijt den Heere sal minnelijckheyde
betoonen, ende vande vvonderlijcke vruchte
van sulcks.

DAT XXII. CAPITTEL.

Alsse op den Sondagh Iudica, ter eeret
bande Passie des Heerē/ daermen sonder-
linghe op dien dagh af begint ghedachtenisse
te houtwen/ haer heel na siel ende lichaem den
Heere ouerghegeuen hadde / om te verdraghen
ende te volbrēghen / soo inden lichame als in
den Gheest / sulcks als de Goddelijcke wille
van haer behaeghde / soo scheen de Heere sulck
haren wille met een ontwsprekelijcke aenghe-
naemheyt te aenbeerden. Maer sy als sulcks
haer van Godts weggen haer ingegeuen zyn-
de / heeft begoft doozt innighste van haer affec-
tie te groeten elck besonder litmaet des Heerē.
De welcke litmaten om onser salicheydt wil
dooz verscheyden pynen zyn ghepijnicht ghe-
weest / waerom alsse eenigh litmaet groete / ter-
stondt soo quam van dat een claerheyt die
haer siele doozstraelde / ende inde claerheyt soo
werdt haer ghegeuen die onnooselheyt / die de
Heere vooz de H. Kercke vercregen hadde dooz
het lijden van dat lidtmaet. Als van de siele
dooz elck litmaet des Heeren wonderlijc dooz-
straelt werdt / ende opt weerdighste verciert
met de onnooselheyt Christi / soo heeftse tot den
Heere

Een Gode
vruchtige
groetenis
der litma-
te Christi

De vruchte
van dese
groetenis